

Wospjet putacy, pohnuwacy a zahorjacy program

Druhi festival „Klasika w zymje“ z mjezynarodnymi komponistami a basnikami kaž tež ze serbskimaj prapremjeromaj

Druhi raz je huslerka Franziska Pietsch festival „Klasika w zymje“ na žurli Budyškeho Serbskeho muzeja wuhotowala, a wospjet je so jej poradžilo, publikum putać, pohnuć a zahorić. Tónraz bě třidnjowski program jako wuměstwowo pućowanje po Via regiji koncipowala a wotpowědnje francoskich, němskich, serbskich, pólskich a ukrainskich komponistow kaž tež basnikow zapřijała.

Prěni džěl pod heslom „Hłosy zašłosće“ zahajišaj minjeny pjatk bariton Alexander Aigner a pianistka Maki Hayashida hišće trochu zdźeržliwje z třomi spěwami, kotraž bě Felix Mendelssohn Bartholdy na lyriku mjez druhim Johanna von Eichendorffa a Heinricha Heineho spisał. Tola hižo slědowaca „Wiolinowa sonata g-moll“ Claudea Debussyja wopokaza so jako zažny wjeršk. Franziska Pietsch a Zhora Sargsyan, kiž krótkodobnje Josuwa de Solauna na křidle zastupowaše, spožičištaj drje najbóle ekspresionistiskej twórbje mištra impresionizma intenzitu a čišć bjezmała orchestralneho razu. Při tym njeboještaj so wěsteje „mazanosće“, kajkež so wjetšina wirtuozow lědma zwaži. Podobnje předstaji Sargsyan „Baladu č. 4 f-moll op. 52“ Fryderyka Chopina. Duktus romantiki ignorujo dopokaza ze swojej brilantnej interpretaciju, zo so w notach a mjez nimi nimo něžnosće a melancholije tež tóžto brutality chowa. Kontrast wutworichu hudźbny – huslerce a pianiste poboku běštaj tu cellistka Hila Karni a bračist Atila Aldemir – z čućim přednoškom „Klawěrneho kwarteta op. 41 č. 2 B-dur“ z pjera Camillea Saint-Saënsa. Z teje twórbu demonstrowachu smyčkarjo decentnje swoje wusahowace kmanosće; smyk hudźencow bě jenož syšeć, hdyž su to chcyli.

Maki Hayashida a Zhora Sargsyan interpretowajstaj furioznje klawěrne kruch za štiri ruki „La Valse“, skomponowany wot Mauricea Ravela.
Fota: Maćij Bulank

Druhi džěl z nadpismom „Puće zetkawanja“ zahajišaj Hayashida a Aigner historisku praksu předstajenja wobkedžujcy z třomi spěwami, kotraž bě Ludwig van Beethoven mjez druhim na wjerše Johanna Wolfganga von Goetheho a Friedricha von Matthissona spisał. Předewšěm pěseň „Adelaide“ wědžeštaj přewšo emocionalnje prezentowac. Slědowacej přinoškaj z „Třoch capricciow na Pagani-

nija“, skomponowane wot Karola Szynowskeho, zmištrowaštaj Sargsyan a Aldemir tak mištersce, zo přiklesk hakle dołho po wuklinčenju wudyri. Samsnu reakciju zbudži pianist zhrmadnje z Karni, byrnjež „Postludij op. 25“ Walentyna Sylwestrowa hinak hač předchadzača twórbu skerje měrnje pluskotala dyžli žołmojće wichoriła. Wobaj ekstremaj zjednočacy „Poème op. 25“ Ernesta

Chaussona wuskutkowaše bjezposredni aplaws a někotřežkuli „brawo!“, štož běše seji wočiwidnje wučerpanej Pietsch a Hayashida z maksimalnej agogiku a zapalom zaslužiloj. Ze zakončacy „Klawěrnym kwartetom op. 47 Es-dur“ poradzi so hudźbnyk fulminantne, dotalny niwow wobchowacy finale.

Třeći džěl pod heslom „Wizije přichoda“ zahaješe „Smyčkowe trijo C-dur“

Jeana Françaix. Interpret dachu swojim instrumentam raz kaž ról, raz kaž čłowječi hlós klinčec a dopokazachu, zo hdyž so tlóčaca intenzita tež cyle filigranje wutworje. Slědowacej wuměstwowej spěwaj „Hwězdna noc“ a „Moje žiwjenje“ bě Lukaš Čorlich za festival spisał, a to na słowa Handrija Zejlerja resp. Jakuba Barta-Čišinskeho. Klawěrnje partiturje naročneju kompozicijow wotblyšujetej wliw pózdnej romantiki, impresionizma a minimalizma na stil tworičela. Hlós je tonalnego wobłuka runje tak kaž interwalowych skokow dla wužadowacy. Hayashida a Aigner njedaštaj so wot njezapkeho njeměra w publikumje mylić a postaraštaj so wo dostojnej prapremjerje. W samsnej wobsadce zaklinči přeni raz spěw „Štó to wěri, kak to boli“ Jana Cyža. Kompozitorisce kmótił bě jemu snano Korla Awgust Kocor, na kotrohóž žortna twórbu dopomina. Slawna sinfoniska baseň „Danse macabre op. 40“ Saint-Saënsa žněješe w njewšednej wersiji za husle a cello runje tak euforiske owacije kaž furioznej interpretowany walček Gabriela Faurēja „La Valse“ za klawěr za štiri ruki. Z ekstatice zahratym „Klawěrnym kwartetom op. 15 c-moll č. 1“ zakončichu hudźbny koncert a festival.

Mjez hudźbnymi přinoškami recitowawaše džiwadźelnica Hanka Rjelcyna ze spóznamnje kublanym hlósom basnje na přikład Iryny Šawaloweje, Hermanna Hesseho, Benedikta Dyrlicha a Kita Lorenca. Nimo toho předstaji z Franzisku Pietsch wubraných w programje jewjacych so komponistow a jich muzy. Za to předčitašaj so wotměnjejo mjez druhim wurězki ze zbirki „Žiwjenje je džělo – wotpočink je mrćeće“ a z listow Roberta Schumanna.

■ Bosčan Nawka

Jan Cyž (srjedza) džakowaše so pianistce Maki Hayashida a spěwarjej Alexanderej Aignerej za wuspěšnu prapremjeru swojeje najnowšeje kompozicije.

Hanka Rjelcyna a Franziska Pietsch (wotlěwa) předstajišaj tworičelow.

Organizatorka džakowaše so sobuskutkowacym a wopytowarjam kaž tež Załožbje za serbski lud za spěchowanje a towarstwu Klassikunst za podpěru.

SPORT

Ralbičenjo kónc tydženja dwójce testowali

Minjeny kónc tydženja měješe za Ralbičanskich Sokołow charakter małego treningoweho lěhwa. Pjatk wječor bě sej trenar Christoph Gloxyn swoich chowanow hišće po zwučenym wasnju na trening přeprosył. Sobotu přewjedže so test přeciwo přenjemu mustwu z Kulowa a njeźelu přeciwo druhemu zastupnistwu z Chróscicy.

Sokoł Ralbicy Hórki – DJK Módro-běli Kulow 0:0

Zestawa domjacych: Schöne – Mikławš, P. Šolta, Korjenk, L. Heidorn, Mjehela, Šewc, Rachel, Gloxyn, Woko, Šnajder, J. Šolta, E. Schulze, Hantsch, F. Šolta

Byrnjež wobě mustwje w samsnej lize wo dypki hrajoj, dojednaštaj so trenarjej na přecělsku hru, dokelž hakle w meji zaso swoje mocy mjez sobu měritaj. Pola woběju mustwow kopica hrajerjow pobra-

chowaše a tak traješe chwilkowu přjed hač šansy nastachu. Najwjetšu měješe Fabian Korjenk po rózku. Tola tež hosćo běchu jara strašni po rózku. Jónu zhlójkowa Kulowčan bul samo na lahu. Na tamnym boku měješe nowopřichad Sokołow Niklas Šnajder stoprocentnu šansu na noze, tola wrotar Hubertus Čorlich wuspěšnje zakroči. Na tamnym boku měješe škitar Steve Bergmann za Kulow nawjedowa-

wanje na noze, tola wón třeli pódlu wrotow. Tež po změnje so wjele njesta a hra skónči so njerozsudnje.

Sokoł Ralbicy/Hórki – SJ Chróscicy II 5:3 (1:2)

Zestawa domjacych: Jakubaš – B. Heidorn, A. Schultz, P. Šolta, Mjehela, Gloxyn, Mikławš, L. Heidorn, Šnajder, Wo-

Niklas Šnajder, nowopřichad Sokoła Ralbicy/Hórki, je dotal pola přeněho koparskeho mustwa ST Radwor hrał.
Foće: Mía-Katarina Hrjehorjec

ko, Šiman, Domaška, Čorlich, M. Šolta, Hicka, Rawš

Zestawa hosći: M. Mark – M. Donat, Šćapan, Wowčer, M. Zahrodnik, K. Zahrodnik, F. Zahrodnik, J. Donat, J. Mark, Budar, Hojer, T. Donat, Klemenz

Džěni na to scěhowaše druha testowa hra. Ralbičenjo trjebachu wjacore mješinje, přjed hač so strašnje před wrotami Chróscanow pokazachu. Rjany nadběh přez lěwu stranu přetwori Leonhard Heidorn k nawjedowanju 1:0 (22.). Wjeselo dołho njetraješe, jako nazhonity Křescan Zahrodnik w šesnatce bul dósta. Zahrodnik suny kulowatu kožu přez noze škitarja a wuruna. Do počasa docpě samsny hrajer samo nawjedowanje. Po zhubjenju bula Kulowčana Handrija Jakubaša, kiž běše krótkodobnje we wrotach Sokoła zasadženy, zaměstni jón Zahrodnik wěšće we wrotach k 1:2.

Trenar Sokołow žadaše sebi nětko wjacze zwólniwosće a akcije wot swoich hrajerjow a zaměni nazhoniteho Pétra Domašku. W 46. min. docpě Balthasar Heidorn wurunanje 2:2. W 52. min. wotpołži Domaška bul direktne na L. Heidorna, kotryž běžeše samlutki na wrota a trjechi k nawjedowanju. Domaška dopokaza w 53. min. zaso swoje kmanosće a zhlójkowa do rózka wrotow. Po

njedorozumenju w Sokołskim škiće docpě K. Zahrodnik třeće wrota (4:3). Wo kónčny staw postara so B. Heidorn z třělwu z distancy.

Na kóncu drje Sokoljo dobychu, wotkrychu pak tóžto slabosćow.

Pjatk, 31. januara, testuja Ralbičenjo w Budyšinje přeciwo młodžinje A Budisy Budyšin swoje kmanosće.

■ Maik Brězan

Michał Wowčer (při bulu) bě zaso w druhim mustwje SJ Chróscicy zasadženy.